

"А на същото място имаше овчари, които живеяха в полето и стояха на нощна стража около стадото си. И ангел от Господа застана пред тях и Господната слава ги осия; и те се изплашиха много. Но ангелът им каза: "Не бойте се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всички

говорим, тъй като именно чрез този знак овчарите трябваше да познаят Христос. В това, че детето е повито в пелени, няма нищо необичайно, но за разлика от другите бебета, то трябва да лежи в яслите.

Мизерната обстановка и униженото положение, в които Младенецът се появи на този свят,

където да преклони глава. Ето как Самият Иисус говори за Себе Си: "Лисиците си имат леговища и небесните птици гнезда, а Човешкият Син няма къде глава да подслони."

Пророк Исаия предава пълно и точно унижението, на което е подложен Иисус Христос, когато идва на този свят: "Кой е повярвал в известието ни? И на кого се е открила мишцата Господня? Защо израсна пред Него като клонка и като корен от суха земя;

"И ТОВА ЩЕ ВИ БЪДЕ ЗНАКЪТ - ЩЕ НАМЕРИТЕ МЛАДЕНЕЦЪТ, ПОВИТ И ЛЕЖАЩ В ЯСЛИ"

И ЕТО, ЩЕ ВИ ДАМ

човеци. Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ."

Като размишлявам върху тези събития днес, бих искал да обърна вниманието ви върху последния стих: "И това ще ви бъде знак - ще намерите Младенец, повит и лежащ в ясли."

За какъв знак става въпрос и какво означава той? Важно е да си от-

бяха отличителният белег, по който хората трябваше да разберат, че Той е Този, Който ще спаси света.

Овчарите не са искали от ангела знак, той просто им се дава. Това е знакът на унижението и нищетата, които съпътстват Христос през целия Му живот. Този, Който се ражда в обора и е положен в яслите, когато пораства също няма място,

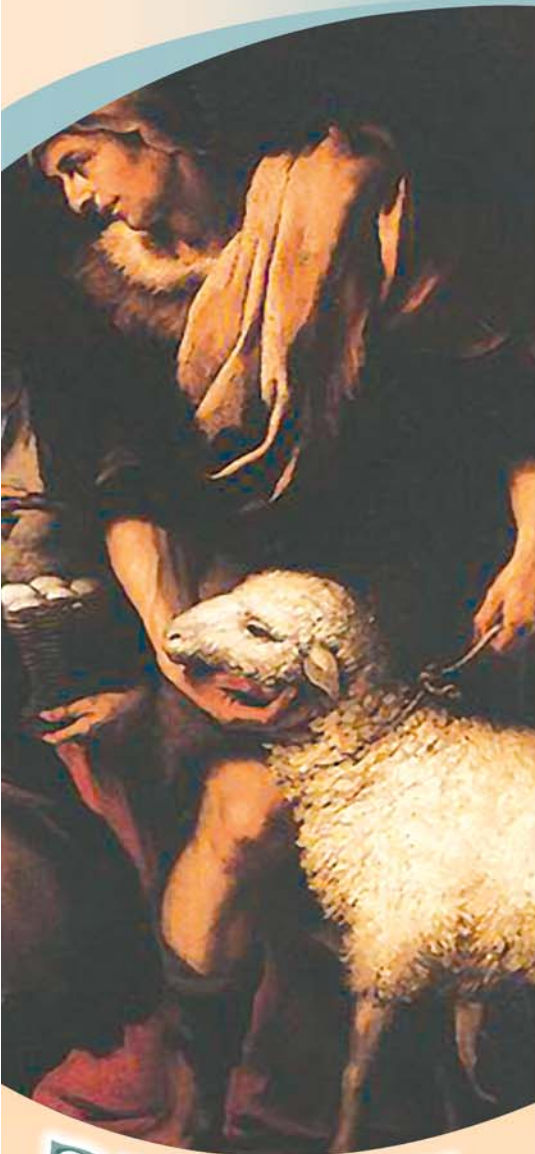
нямаше благообразие, нито приличие, за да Го гледаме, нито красота, за да Го желяем. Той беше презрян и отхвърлен от хората, човек на скърби и навикнал на печал..."

И това е знак, даден от Бога чрез Неговите пророци, по който хората могат да познаят идващия Христос, Спасителя на света. Но, за съжаление, те се оказват слепи и не виждат този знак. Хората си имат своя собствена представа за Избавителя и предпочитат своето мнение пред това, което е написано

В Божието Слово, ето защо: "Той беше презрян и отхвърлен... човек, от когото хората отвърщат лице, презрян беше и за нищо не Го счехтохме."

Старозаветните пророци многократно са предсказвали унижение-

КОЛКОТО ПОВЕЧЕ ОСЪЗНАВАМЕ СВОЕТО НИЩОЖЕСТВО, ТОЛКОВА ПО-ДЪЛБОКО И ПО-ДОБРЕ РАЗБИРАМЕ ЗНАЧЕНИЕТО НА ВИТЛЕЕМСКАТА ЯСЛА.

ЗНАК...

то на бъдещия Месия, но въпреки всичко народът е очаквал Месия, Който ще дойде като воюващ цар, в сила и слава и ще възстанови земното царство на Израил. И когато Месия идва в кротост и смирение като младенец в яслите, те не Го признават.

В началото мнозина от учениците на Иисус Го следват, защото виждат чудесата, които прави, и се нагяват, че всеки момент ще се обяви за Цар, ще отхвърли властта на римляните и ще поеме управлението в свои ръце. Дори гванаетите Му най-близки ученици очакват, че Той ще възстанови земното царство. Те следват Христос, водени от лични съображения, но когато Месия започва да им говори за очакваните Го страдания, това не им харесва. За какво им е мъртъв Месия?! Помнете ли глумите на Петър, с които той възразява на Христос: "Това никак няма да стане с Теб."

Ето защо в критичния момент, когато повеждат Иисус към смъртта на кръста, Той е отхвърлен от всички.

Юдеите Го разпъват тъкмо поради нежеланието си да приемат такъв страдаец и унижен Месия. Те отхвърлят знака, който Бог им е дал и по който биха могли да познаят Месия. До гнес юдеите не са разбрали значението на този знак. Той е камъкът в който се препъват, като не се покоряват на Словото.

Да, те очакват Месия, но такъв, който ще съответства на техните желания. Бог обаче не им праща такъв Месия.

Единственият и истинен Месия е описан от апостол Павел в Посланието към филипяните:

"Който, като беше в Божия образ, пак не сметна, че трябва твърдо да гържи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана по-добен на човеците; и като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст." Да, Младенецът, Който се роди в яслите, трябваше да умре с кръстна смърт.

Знакът, даден на овчарите в рождествената нощ, е даден и на нас. Този знак Христос провъзгласява в проповедта Си, когато казва: "Блажени са нищите по дух, защото тяхно е Небесното Царство."

Странен Цар и странно Царство, а за да станеш гражданин на това царство, трябва да се смириш. Нима е така? Да, това е най-важното условие в небесното Царство. Главното не са властта и величието, а съкрушеното и смирено сърце.

Бог не може да спаси силните и мъдрите на този свят, докато не се смирят и не признаят, че са бедни по дух. "Мерзост е за Господа всеки, който е с горделиво сърце," - казва Божието Слово (Пр. 16:5). Бог се противи на гордите, а на смирените дава благодат.

Най-голямата от всички злини е нашата собствена праведност. Колкото повече осъзнаваме своето нищожество, толкова по-дълбоко и по-добре разбираме значението на витлеемската ясла. Това е белегът, по който ще познаем Младенеца Христос. Колкото по-голяма е гуховната ни нищета, толкова повече Господ може да ни даде от Своите небесни съкровищници.

И така, да познаеш Христос, означава да Го познаеш истински, защото от яслите започва Неговият път към Голгота, където Той е разпънат, където умира за вашите и моите грехове. Да даде Бог наистина да познаете Него, Младенеца от Витлеем, по знака, даден не само на овчарите, но и на всеки един от нас.

Арл Тейсти